

هشدار سیاسی

اخیراً از سوی گروه هشت نفره، از اصلاح طلبان وپاره ای از اعضای دفتر تحکیم وحدت، فراخوانی برای برگزاری یک همه پرسی با نظارت نهادهای بین المللی داده شده است که در **زمان حاکمیت جمهوری اسلامی**، مجلس مؤسسانی تشکیل وقانون اساسی نوین تدوین و به رای آزاد مردم گذاشته شود.

بنظر امضاکنندگان زیر، این فراخوان سر آغاز جدیدی است در جهت درهم شکستن خواست واراده ملی برای نابودی کامل این رژیم و ایجاد نفاق بین مبارزان درون و برون مرزی و پایه گذاری خروج رژیم از بن بست سیاسی واجتماعی و اقتصادی موجود و نمایشنامه ای است برای سرگرم کردن و عقیم ساختن فعالیتهای سیاسی ملت تا زمان انتخابات واقعی و نجات بخش. لذا در این لحظات بسیار حساس و تاریخی و سرنوشت ساز توجه هم میهنان گرامی را به حقایق زیر جلب میکنند.

سیاستگزاران مسلط جهانی به درستی پی برده اند که منافع بلند مدت جهانیان بویژه ملت آمریکاومردم ایران ایجاب میکند که به حیات سیاسی مرکز فساد جهانی و کانون اصلی تروریسم بین المللی، یعنی جمهوری اسلامی، پایان داده شود. خاتمه دادن به حیات سیاسی این حکومت، تنها به وسیله نیروی مردم به جان آمده ایران که خواستار تغییر رژیم و آزادی و مردم سالاری و حکومت قانون هستند با حمایت سیاسی صریح ومعنوی آمریکاو کشورهای اروپا امکان پذیر است.

استفاده از سازمان های با پیشینه تروریستی، که دستشان به خون مردم بیگناه ایران آلوده است، اشتباهی است بزرگ و جبران ناپذیر وموجب تولد طالبانی دیگر وبن لادن های جدیدی، حتی پر توان تر، خواهد شد. اشغال نظامی ایران تمام خاور میانه را به خاک وخون خواهد کشید و ره آورد آن، در کوتاه مدت، قربانی شدن مردم بیگناه ونابودی آبادانیها و دستاوردهای مردم ایران در سده اخیر، در میان مدت، جنگ داخلی و پاره پاره شدن کشور و سر انجام بلند مدتش، دگرگونی نقشه خاور میانه و منحصر شدن ایران به چند استان مرکزی خواهد بود.

متحول ساختن رژیم از راه تشکیل مجلس مؤسسان و تدوین قانون اساسی پیش از فرو پاشی رژیم و بهره گیری از چند جنسیهای سیاسی، که جز فریب، کاری ندارند و قبله گاهشان پایتختهای کشورهای بیگانه است ومعرکه گیر «رفراندوم با نظارت بین المللی» شده اند، اگر خیانت به ملت ایران وآرمانهای جوانان و میهن پرستان راستین و نسلهای آینده نباشد، بزرگترین وجبران ناپذیرترین اشتباه در تاریخ سیاسی ایران پس از واقعه شوم ۵۷ است و هیچگاه از حافظه تاریخی ملت ایران پاک نخواهد شد. زیرا:

۱- نگاهی به متن فراخوان وگفتگوی آقای محسن سازگارا، که ظاهراً سخنگو و اندیشه گر «کمیته اقدام برای همه پرسی» است، با **BBC** نشان میدهد که:

الف. کمیته اقدام برای همه پرسی هدفش **تغییر قانون اساسی** است نه لغو آن و نه تغییر کل رژیم

و این هدفی است که بارها از درون رژیم وحتی از سوی رفسنجانی برای تحکیم وحفظ نظام آشکارا عنوان شده وخواست ملت میهن پرست ایران نمی باشد.

ب. قدم اول بنظر سخنگو: «انجام یک همه پرسی است تا از مردم پرسیده شود که آیا میخواهند قانون اساسی تغییر پیدا کند یا نه؟» با این ترتیب:

• به رژیم در حال سقوط فرصت ابقا داده میشود و اگر نتیجه آرای صندوقها، و نه آرای واقعی مردم، « نه » باشد. در اینصورت « بازی » تمام است و نظار بین المللی، شادان و خرسند به خانه های خود بازمیگردند و به گروه پسته و فرش فروشان بین المللی می پیوندند.

• در بند اول مصاحبه، گفته شده که « مردم خواسته های خود را با شرکت یا عدم شرکت در انتخابات ها نشان داده اند». اگر کمیته اقدام این حقیقت را قبول دارد که مردم عملا چندین بار به رژیم گفته اند «نه»، دیگر چه لزومی دارد که از مردم دو باره سؤال شود آیا مایل به تغییر قانون اساسی هستند یا خیر؟

ج. در باره روند عملی شدن هدف این فراخوان سخنگو میگوید: « در قدم اول باید دید این فراخوان تا چه حد از پشتیبانی مردم بر خوردار میشود. اگر به اندازه کافی از این فراخوان حمایت شود، این امکان ایجاد میشود که بتوان با مقامات در سطح داخلی و با نهاد ها در سطح بین المللی وارد گفتگو شد». پرسش این است که چه کسی با چه مقاماتی در سطح داخلی یا بین المللی گفتگو کند؟ آیا این برداشت به این مفهوم نیست که ای ملت ایران و ای جهانیان به کمک ما اعضای « کمیته اقدام» که خود از پایه گزاران جمهوری نکبت بار اسلامی بوده ایم و اکنون وارد بازی جناحی شده ایم بشتابید و ما را حمایت کنید تا جناح ما « اصلاح طلبان » حاکم بر امور شود و جمهوری اسلامی پایدار گردد.

د. در پایان اشاره کرده اند که « اگر مقامات به خواست مردم تن ندهند آنگاه میشود از روشهای غیر خشونت آمیز مانند نا فرمانی مدنی استفاده کرد تا مقامات به خواست مردم تن دهند». اگر با نا فرمانی مدنی، ملت توان آن را دارد که رژیم را به زانو در آورد، چرا به جای بازی «مجلس مؤسسان و قانون اساسی نویسی» از ابتدا این روش را برای فرو پاشاندن رژیم بکار نبریم؟ آیا استراتژی «کمیته اقدام» برای چندمین بار، بازبچه قرار دادن ملت ایران و سوء استفاده از احساسات وطن پرستی مردم بویژه جوانان کشور و سرگردانی آنها و ابقاء و در قدرت ماندن بدنه اصلی جمهوری اسلامی با آرایش جدید نیست؟

ه. تشکیل مجلس مؤسسان و انتخاب اعضای آن بر اساس چه قانونی صورت میگیرد و صلاحیت نامزدهای انتخاباتی چگونه تأیید میشود؟ در رژیمی که قوه مقننه فرمایشی آن به هر کاری مجاز است جز قانون گزاری وقوه قضائیه آن قوه مجریه را یکجا میبلعد و رئیس جمهور مسلوب الاختیارش همچون «آدم آهنی» برای طنازی و عشوه سیاسی و خنده ملیح و رل نعش بازی کردن برنامه ریزی شده و سپاه پاسداران قدرتی فوق دولت دارد و رهبرش روزانه تنها از اتومبیلهای جدید ۱/۲ میلیارد تومان باج میگیرد و از این راه اضافه درآمد نفت، در کشورهای همجوار و سایر نقاط جهان بلوا میآفریند و آمریکا را بی آبرو و کشورهای اروپائی را ریشخند میکند و انتخاب نمایندگان عادی مجلس را با آنچنان افتضاح و رسوائی ملی و بین المللی برگزار میکند، انتخاب آزاد اعضای مجلس مؤسسان که بخواهد قانون اساسی را تغییر دهد، چگونه عملی است؟ و از صافی کدام شورای نگهبان یا شورای مصلحت یا غیر مصلحت نظام باید عبور نماید؟

و. دستور کار و مأموریت مجلس مؤسسان چیست؟ تدوین قانون اساسی برای نظام جمهوری اسلامی جدید بزرگ شده است یا برای جمهوری بی پسوند یا با پسوند دیگر یا برای نظام پادشاهی؟ چه

کسی این دستور کار را تعیین میکند؟ آیا «کمیته اقدام برای همه پرسى» خود منصوب شده و فاقد مشروعیت، تعیین کننده دستور کار است و در مقام ولایت فقیه دوم از جانب ملت تصمیم میگیرد؟ در اینصورت مشخص میگردد که یک ولی فقیه کم بوده و اکنون چند ولی فقیه باید قیمومت ملت صغیر گشته (محجور) را بعهدہ گیرند. چنانچه کوچکترین صداقتی در کاراست، چرا قانون اساسی پیشنهادی خود را، برای مردمی که میخواهند فریبشان بدهند، هم اکنون منتشر نمیکند؟ اگر دستور کار معلوم است و نمایندگان برای انجام این مأموریت ویژه گزیده میشوند و قانون اساسی مورد نظر را مینویسند، دیگر چه لزومی دارد که قانون اساسی به همه پرسى گذاشته شود؟

ز. استراتژی کمیته اقدام و برنامه کار به فکاهی نامه بیشتر شباهت دارد تا به یک طرح جدی سیاسی، مگر آنکه کارگردانان آن بخواهند با یک نمایش دروغین، مردم را به صحنه بیاورند و با بدست آوردن دل کارگزاران سیاست مسلط جهانی برای مدتی به منابع مالی نظیر پروژه عراق دست یابند.

ح. طرح فراخوان یک بازی جناحی و برنامه ای است برای فریب و سرگرم کردن و ادامه بدبختی و تیره روزی مردم. همچنین میخواهند آن قسمت از اپوزیسیون خوش باور برون مرزی را آلوده کنند و مشروعیت کل اپوزیسیون را از دید ملت ایران خدشه دار سازند. مشارکت در این طرح از سوی اپوزیسیون که هدف اکثریت آنها فروپاشی کل رژیم است، معنائی جز پذیرش ضمنی و حفظ نظام و مشروعیت جدید بخشیدن به آن ندارد.

در حدود دهسال پیش وقتی فعالیت اپوزیسیون خارج به رفسنجانی گزارش شد، در پاسخ میگوید: «نگران نباشید، اصل وریشه بعضی از افراد اپوزیسیون در دست خود ماست، هر طور خواستیم آنها عمل میکنند.» گویا فراخوان میخواهد این نظریه را به ثبوت برساند.

۲- اگر این هیاهو جدی باشد و بر فرض محال و با دید خوش بینانه رژیم تن به اینکار بدهد و خود را رسماً داخل «بازی» کند، بازدهی جز ماندگاری کانون تروریستی جهان و دگرگون شدن چهره ظاهری حکومت و احياناً حذف ولایت فقیه و جایگزین ساختن «مندیل بر سران» با «ملاهای فکلی» و کسب مشروعیت بین المللی کاذب برای بقای رژیم، که خواست بی چون و چرای لندن است، نخواهد داشت.

۳- واقعیت ۲۶ سال گذشته نظام دیکتاتوری آخوندی نشان میدهد که رژیم برای بقای خود به هر پلیدی و ترند دست میزند و از گشودن آتش به روی مردم و قتل و شکنجه وزندان هیچ ابائی ندارد. در صورت لزوم و چنانچه در تنگنای سیاسی قرارگیرد، حاضر است منابع ملی و ذخائر زیر زمینی کشور را به حراج بگذارد و نفت را که به تمامی ملت و نسلهای آینده تعلق دارد به رایگان یا بسیار نازلتر از بهای روز به حامیان سیاسی خود بدهد و از ادعاهای زمینی و دریائی ایران چشم ببوشد و مملکت را بیش از پیش در آغوش دایه خود انگلستان و حامی باج بگیر جدیدش یعنی چین، که از هم اکنون یار گیری جهانی برای رویارویی با آمریکا در زمانی نه خیلی دور را آغاز کرده، فرو برد.

نظامی با چنین ویژگیها، اگر راهی به حلقه درونی کارگردانی پنهانی این «بازی» یا «خیمه شب بازی» نداشته باشد و آنرا جدی تلقی کند، این حرکت را از همان آغاز در نطفه خفه و اولین تجمع خیابانی راجنان سرکوب خواهد کرد که به دوّمین آن نرسد.

در صورت تحقق هر یک از دو فرض بالا، امید مردم که در زندانی به وسعت همه ایران اسیرند بویژه جوانان کشور و مبارزان واقعی و خواستاران آزادی و معتقدان به حق حاکمیت مردم، به نا امیدی و سرخوردگی و یأس و گوشه گیری سیاسی میانجامد و ثمره آن متلاشی و ریشه کن شدن اپوزیسیون موجود خواهد بود.

همه پرسى زمانى اصالت دارد كه در ما وراى رژيم انجام گيرد و به پس از فروپاشى نظام ديكتاتورى جمهورى اسلامى موكل شود.

هر رفراندومى، كه به بر پائى نظام مردمى متكى بر ارزشهاى انسانى ايرانى چند هزار ساله بيانجامد، مورد خواست و تأييد همه آزاد اندیشان و ميهن پرستان است.

همه پرسى آنگاه مشروعيت قانونى دارد كه بر پايه رأى مستقيم و آزادانه مردم و بدون هيچ گونه واسطه و قيمومت استوار و شرايط زمانى واجتماعى و سياسى لازم فراهم باشد، از جمله:

- زندانيان سياسى آزاد گردند. از مطبوعات رفع توقيف بشود. رسانه هاى همگانى بى هيچ سانسورى نظرات مردم را به جامعه منعكس سازند. احزاب سياسى آزادانه فعاليت كنند.
- هيئت برگزارى همه پرسى و هيئت ناظران برگزيده مردم و اعضاى آن از نامزد شدن براى عضويت در مجلس مؤسسان معاف باشند.
- سوآل مورد پرسش همه پرسى براى تعيين نوع حكومت و نظام آينده به گونه اى كاملاً روشن و آشكار از پيش در اختيار ملت قرار گيرد. به مردم حداقل شش ماه فرصت داده شود تا خود را با اصول اوليه نظامهاى گوناگون بيش از پيش آشنا سازند.
- رأى دهندگان مورد تهديد، تحبيب، اغوا و فريب قرار نگيرند و صحنه انتخابات از وجود بسيجى و پاسدار و چاقو كشان به نام «مردم در صحنه» پاك باشد.

و بسيارى شرايط ديگر كه تحقق آنها در زمان حاكميت جمهورى اسلامى، روياء و خواب و خيالى بيش نيست. تنها راه نجات ايران و دست يابى به آزادى و مردم سالارى و حكومت قانون، كه خواست و هدف مشترك تمام طيفهاى سياسى آزاد انديش است، اتكا به نيروى مردم نا راضى ايران و تجهيز اين نيرو از راه يكپارچه و متحد ساختن تمام معتقدان به پايان دادن حيات سياسى رژيم و اجراى يك برنامه « عملياتى » با هدف « فرو پاشاندن رژيم از درون سيستم » و پس از آن، انجام همه پرسى براى تعيين نوع حكومت و اعمال حق حاكميت مردم است.

وظيفه مى، تاريخى و اخلاقى ما مبارزان خارج از كشور است كه آندسته از سياست گزاران خوش باور و ساده انديش آمريكائى و اروپائى را به خطرات جبران ناپذيرى كه بدانها اشاره شد، آگاه سازيم و از آنها بخواهيم كه با دور نگرى، ايرانيان مبارز و عاشقان راه آزادى را در پيكار با رژيم اهرىمنى و ديكتاتورى آخوندى و در اجراى طرح « عملياتى » براى نابودى رژيم يارى سياسى و معنوى دهند.

تنها پس از محو كامل اين « كانون تروريستى جهان و بن مائه محور شرارت بين المللى » است كه بر پايه يك همه پرسى اصيل، واقعى و آزاد، ميتوان يك حكومت قانونى مردمى متكى بر ارزشهاى فرهنگى واجتماعى كهين ايرانى و حقوق بشر را كه ايران در هزاره هاى پيش خود بنيان گزار آن بوده، بر قرار نمود.

از همه مردم ايران، كه آگاهى و دانش و بينش سياسى آنها به مراتب بيش از امضاكنندگان اين هشدار نامه است فروتنانه تقاضا داريم كه طرح « فراخوان مى برگزارى رفراندوم » را هوشمندانه و زيركانه بررسى كنند و اشكالات نا نوشته ولى پنهان در لابلای سطور آشكار آن را بخوانند تا بار ديگر با اشتباهى نظير انتخاب خاتمى دچار پشيمانى نشوند و با هموار ساختن راه براى بقاى جمهورى اسلامى، در آينده احساس گناه نكنند.

اسامى امضا كنندگان به ترتيب الفبا در صفحات بعد

اسامی امضا کنندگان به ترتیب الفبا

به زیر نویسیها توجه فرمائید

<u>ردیف</u>	<u>عنوان</u>	<u>نام</u>	<u>نام خانوادگی</u>
1		ندا	الوندی
2		حسین	آثاری
3		محمد	آثاری
4		پریوش	اثنی عشری
5		زکریا	احمد زاده
6		رضا	احمدی
7		محمد	احمدی
8		نرگس	ادیب
9		علی	آرش پور
10		داریوش	آریا
11		فهیمة	آرین نژاد
12		داود	استاد حسینی
13		محمد	اسودی
14		سمیه	اصغری راد
15		منصور	اصغری راد
16	سر تیپ	پرویز	افسری
17	پروفسور	کیکاووس	افشار
18		محمد رضا	آقائی
19		افضل	امجدی
20		امیر حسین	امیدوار
21		تورج	امیدوار
22		ایرج	امیدیان
23	دکتر	ایمان	انصاری
24	دکتر	مسعود	انصاری
25		ناصر	انصاری
26		ناهد	انصاری
27	دکتر	هوشنگ	انور
28		اهورا	اهورای
29		فریبا	ایرانی
30		جمسید	ایزدی
31		آبتین	بازکیائی
32		آناهیتا	بازکیائی
33		طاهره	بازکیائی
34		علی	بازکیائی
35		حبیب اله	باقری

بختیاری	سیامک		36
بختیاری	مینا		37
بزرگانی	سعید		38
بزرگانی	فهیمة		39
بزرگانی	نازنین		40
بشارت	مهدی		41
بشر دوست	علیضا		42
بشر دوست	ماهرخ		43
بشر دوست	مستوره		44
بوشهری	کیانوش		45
بیکدلی	پوری		46
پردیس	زیبا		47
پردیس	سیروس		48
پرستو نیا	پرستو		49
پریشان	سهیلا		50
پریشان	لیدا		51
پور	صبا		52
پور	فرزانه		53
پورامیری	شهرام		54
پورداد	احمد	مهندس	55
پیروز نیا	آریو برزن		56
توانگر	سیاوش		57
توانگر	شوکت		58
توانگر	فرامرز		59
ثقفی	مینو		60
جاوید	هوشنگ		61
جهانبخش	ولی اله		62
حدّاد	سردار		63
حدّادی	مهناز		64
حسن زاده	بابک		65
حسینی	شمس		66
حسینی	کمال		67
حسینیان راد	مهدی		68
حمزوی	سعید		69
حکیمی	دانیل		70
حکیمی	نوشین		71
حکیمی	هاشم	مهندس	72
حیدری ¹	لطفعلی		73
خرازی	درخشنده		74

خسروانی	پرویز	سپهبد	75
خشنود	اردوان		76
خشنود	آروین		77
خشنود	مسعود	دکتر	78
خشنود رشتی	بهرام	دکتر	79
خشنود رشتی	مهدی	مهندس	80
خواجوی	امیر		81
خواجوی	محمد		82
خواجوی	مهرناز		83
خوری	سعید		84
خیرالهی	احد		85
خیرالهی	فرهاد		86
دارابی	رقیه		87
داود حسینی	بدری		88
درخشان	کاوه		89
درودی	احسان		90
درویش	بیژن		91
دستمالچی	سوزان		92
دفتری	مهرداد		93
دفتریان	ژاله		94
دلدار	لیلی		95
دهقان پور	رسول		96
دهقان پور	کریم		97
راد	رضا		98
ربانی	مهرداد		99
رستگاری	آرمین		100
رضا افشاری	فتح اله		101
رضائی	فریبا		102
رضائی	محبوبه		103
رهبری	ابراهیم	دکتر	104
رهبری	هما		105
روحانی	مرضیه		106
روحانی	مصطفی		107
روحانی	مطهره		108
روحانی	مهدی	سرلشگر	109
روزبهانی		دکتر	110
زر اندوز	سعید		111
زر اندوز	مجید		112
زراندوز	رسول		113

فریدون	زمانی		114
ایرج	زمانیان	دکتر	115
علی	زہالی		116
زوبین	سامانی پور		117
شادی یار	سامانی پور		118
علی	سامانی پور		119
مینا	سامانی پور		120
مجید	سجادی		121
کریم	سجادی		122
ہوشنگ	سقائی		123
کاترین	سلطانی		124
نگین	سلیمانی		125
نصیر	سمیرامی		126
شہلا	سمیعی		127
سعید	سکوئی	دکتر	128
یاسمن	سکوئی	دکتر	129
رکسانا	سید نعمت الہی		130
صنم	سیرجانی		131
دلہند	شریف		132
مسعود	شریفی	مهندس	133
منیر	شفاف		134
مہدی	شمیرانی		135
امیر	شہرتی		136
آذر	شہریاری		137
نوشین	شیرازی		138
مہدی	صادقی	سرہنگ	139
فرزین	صادقیہ		140
گیتی	صالحی		141
ایرج	صانعی		142
زیگرون	صانعی		143
شروین	صانعی		144
شیرین	صانعی		145
باہرہ	صدیقیان		146
فریبرز	صدیقیان	دکتر	147
وجیہہ	صدیقیان		148
عباس	صراف زادہ		149
سالار	صفری		150
مہشید	صفوری		151
پرویز	صفی نیا		152

صلاحی	سوسن		153
صنعی	پروین		154
ضیائی	الی		155
ضییائی	امید		156
طاهریان	شهلا		157
عاشوری	رضا		158
عباسی	غیاث الدین		159
عبدی	دخی		160
عبدی	فخری		161
عبدی	هلن		162
عزیزی	رؤیا		163
عزیزی	مسعود		164
عزیزی	هوشنگ		165
علمی ^۲	محمود	دکتر	166
غفاری ^۲	پروین	(روشندل)	167
فاخر	اختر		168
فدائی	أرد		169
فراهانی	قاسم		170
فراهانی	کاظم		171
فرساد	پرویز	مهندس	172
فرمانی	شکوه		173
فروهر	البرز		174
فهمیده جام	علیرضا		175
فکور	گیتی		176
قاری	جواد		177
قاشی	ملکه		178
قربانی	مولود		179
کریمی بختیاری	فریبرز		180
کهن دشت	امیر		181
کوروس	هاشم		182
کوشا	هوشیار		183
گرگانی	شهین		184
گرگانی	مهین		185
گل تپه	تقی	سرهنک	186
گل کار	باقر		187
محرری	منصور	سرتیپ	188
محمدی	احمد		189
محمدی	سیاوش		190
محمدی	مهوش		191

کهن دشت	امیر		192
کوروس	هاشم		193
کوشا	هوشیار		194
کهن دشت	امیر		195
مخبر	نوشین		196
مدرسی	علیا		197
مرز بان	سهیل		198
مرعشی	بدرالدین		199
مشهدی اقدام	کوروش		200
معنوی	رامین		201
ملکی	کاظم		202
منتظری	آرش		203
منتظری	بنفشه		204
مهرگان	رضا		205
مهینی	هوشنگ	مهندس	206
موسوی	امید		207
موسوی	پری		208
موسوی	پیمان		209
موسوی	سعید		210
موسوی	وفا		211
مولانا	شهریار		212
میانجی	سهیلا		213
میانجی	کیوان		214
میر دامادی	مایک		215
میر زا آقائی	بهمن		216
میربان	سام	مهندس	217
میمند	ناصر	ناخدا	218
نادری	محسن		219
نصاری	زینب		220
نصاری	مژده		221
نصاری	همایون		222
نصراصفهانی	اسداله		223
نظامی	جمشید		224
نظربان	محمود		225
نقیبی	امیر		226
نوازش	مریم		227
نوپرداز	ایرج		228
نوذری	شهین		229
نوذری	علی		230

نوذری	نیلوفر	231
نوری	ژاکلین	232
نوری	منیژه	233
نوید	علیرضا	234
نیووندی	اصغر	235
نیووندی	اکبر	236
هما	منیره	237
هوشنگ تبریزی	فخری	238
واحدیان	فتح اله	239
یحیی زاده	نزهت	240
یزدان عاشوری	جهانگیر	241
یزدان عاشوری	فریدون	242
یزدان عاشوری	محمد	مهندسی 243
یزدان عاشوری	ناهدید	244
یزدان عاشوری	نرگس	245
یوسفیان	مرتضی	246
یوسف زاده	گیسو	247
یوسف زاده	یوسف	248

۱ از طرف سازمان سرداران لوس آنجلس - با حذف جمهوری اسلامی موافقم

۲ بنظر من چنانچه فراندم با تعیین موضوع در محیط آزاد و بدون سرکوب در شرایط زیر انجام شود: ۱- آزادی زندانیان سیاسی بدون قید و شرط ، ۲- آزادی گفتار و نوشتار برای کلیه گروه های سیاسی ، ۳- آزادی روزنامه ها و مجلات ، ۴- تأمین امنیت بوسیله مردم و جلوگیری از فعالیت عوامل سرکوب و افراد شرور ، فراندومی که در شرایط فوق انجام میگیرد و آرای مردم که در محیط آزاد و بدون ترس به صندوق ریخته میشود ، مورد قبول میباشد.

۳ جامعه توان خواهان به فراندومی که بعد از سقوط رژیم جمهوری اسلامی برای تعیین نوع نظام آینده ایران باشد احترام میگذارد